

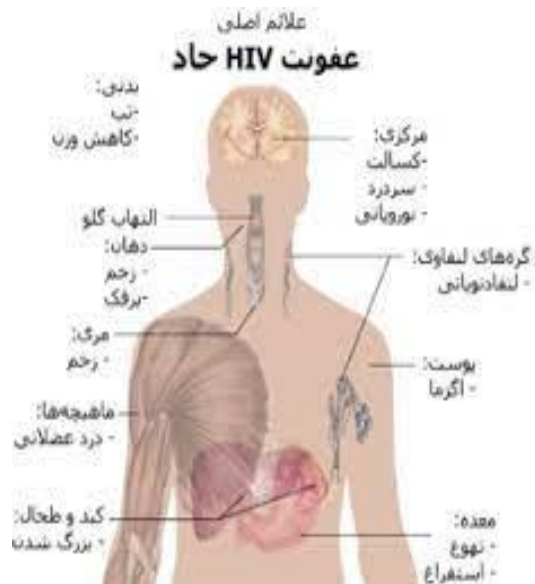
ایدز:

ایدز عبارت است از بوجود آمدن ضعف عمده در دستگاه ایمنی بدن (نقص ایمنی). این امر باعث کاهش توانایی بدن در مقابله با عفونت‌ها و کاهش توانایی سرکوب سلول‌های غیر طبیعی مثل سلول‌های سرطانی می‌شود. ویروس ایدز سلول‌های ایمنی موجود در خون (لنفوسیت‌ها) و سلول‌های ایمنی موجود در بافت‌ها مانند مغز استخوان، طحال، کبد و گره‌های لنفاوی را درگیر می‌سازد. این سلول‌ها در تولید پادتن برای مقابله با بیماری‌ها و سرطان‌ها نقش دارند. در مجموع باید گفت که ایدز یک نوع نقص ایمنی ثانویه است که در سیر عفونت با ویروس ایدز ایجاد می‌شود.

نشانه‌ها و عوارض:

پس از ورود اچ‌آی‌وی به بدن اولین علائم به صورت یک سندرم شبه سرماخوردگی به همراه بزرگ شدن غدد لنفاوی عارض می‌شود که معمولاً بین علائم بهبود یافته و ویروس به حالت نهفته در بدن باقی می‌ماند، این مرحله که در آن فرد حامل بیماری تلقی شده ولی علائمی نشان نمی‌دهد ممکن است

تا ده سال بیشتر به طول بیانجامد. در مرحله آخر این بیماری با نقص سیستم ایمنی به علت فعالیت بالای ویروس و کاهش لنفوسیت‌های نوع تی در خون مشخص می‌شود که ایدز نامیده می‌شود. در این مرحله بدن در معرض عفونت‌های فرصت طلب ناشی از باکتری، ویروس، قارچ و انگل‌هایی قرار می‌گیرد که در افراد سالم معمولاً به آسانی مهار می‌شوند. این بیماری تقریباً همه سیستم‌های ارگانی بدن را درگیر می‌کند. همچنین افراد مبتلا ریسک بالایی برای ابتلا به سرطان‌های مختلف نظیر سارکوم کاپوزی، سرطان گردن رحم و لنفوم دارند. بعلاوه، علائم سیستمیک عفونت نظیر تب، تعریق (خصوصاً شب هنگام)، تورم غدد لنفاوی، لرز، ضعف و کاهش وزن را دارند.

راههای انتقال بیماری:

- تماس جنسی با افراد آلوده. همجنس‌بازها در معرض بیشترین خطر هستند.
- بی بند و باری جنسی
- استفاده از سرنگ‌های آلوده برای تزریق مواد مخدر
- تزریق خون یا فرآورده‌های خونی آلوده

دانشگاه علوم پزشکی شیراز

مرکز آموزشی درمانی شهید دکتر فقیهی

ایدز HIV

ویژه آموزش به بیمار

تهیه کننده:

نرجس پناهی - کارشناس پرستاری

تایید کننده:

دکتر محمد علی داورپناه
متخصص بیماریهای عفونی

منابع:

پرستاری داخلی جراحی برونر سوارث ۲۰۱۸

تابستان ۱۴۰۰

EDU-PT-125/B

درمان:

در حال حاضر داروها در درمان قطعی عفونت ایدز موثر نیستند. برای مقابله با عفونت ها یا پیشگیری از آنها ممکن است آنتی بیوتیک تجویز شود. داروهای ضد ویروسی مانند دیدانوزین، استاودین، زالسی تابین، زیدوودین و نیز داروهای مهار کننده پروتئاز در درمان عفونت یا ویروس ایدز مورد استفاده قرار می گیرند و ممکن است پیشرفت بیماری را به تاخیر اندازند. تجویز آنها باید توسط پزشکان با تجربه انجام پذیرد. با این داروها (مثل زیدوودین) می توان انتقال عفونت به نوزادان مادران حامله را کاهش داد.

در چه شرایطی باید به پزشک مراجعه نمود؟

- اگر یکی از رفتارهای پر خطر را انجام دادید.
- اگر شما یا یکی از اعضای خانواده تان علائم عفونت ایدز را دارید.
- اگر پس از تشخیص، علائم یک عفونت دیگر ظاهر شوند (تب، سرفه، اسهال).

- مواجهه کارکنان بیمارستانها و تکنسین های آزمایشگاهی با خون، مدفوع، یا ادرار افراد آلوده به ویروس ایدز

پیشگیری:

- از تماس جنسی با افراد آلوده یا افرادی که مواد مخدر تزریقی مصرف می کنند خودداری شود.
- از کاندوم استفاده شود.
- از بی بند و باری جنسی خودداری شود.
- خون و فراورده های خونی باید از لحاظ آلودگی بررسی شده باشد.

تشخیص بیماری:

تشخیص این بیماری از طریق آزمایش خون امکان پذیر است. خوشبختانه در کشور ما این آزمایش به صورت رایگان انجام می شود تا افراد مختلف از سلامتی خود اطمینان حاصل کنند.